

Sygn. akt II Ka 29/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Irminy Juszcak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Turku

po rozpoznaniu 15.03.2019 r.

sprawy M. N.

skazanego za przestępstwa z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Turku z 7.11.2018 r. sygn. akt II K 261/18

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- na podst. art.85 § 1 i 2 kk i art. 86 §1 kk łączy orzeczone wskazanymi w punktach I, III i IV wyrokami kary i wymierza skazanemu M. N. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- na podst. art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

3. Zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata B. F. kwotę 147,60 zł z tytułu nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Waldemar Cytrowski

II Ka 29/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Turku wyrokiem łącznym z 7.11.2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 261/18 połączył kary jednostkowe orzeczone czterema wyrokami i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok zaskarżył obrońca, który zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności.

W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie kary łącznej do 2 lat.

Apelacja jest częściowo zasadna.

Niewspółmierność kary jest pojęciem ocennym i z powodu niedookreśloności kryteriów „współmierności” występuje często, przy czym zmiana w tym zakresie jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy kara jest tak rażąco wysoka lub niska,

że nie może zostać utrzymana, a więc kiedy kara w powszechnym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Dlatego, aby orzekane kary łączne były odbierane jako sprawiedliwe sąd powinien kierować się wskazaniem zawartym w art. 85a kk.

Przede wszystkim jednak należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kary jednostkowej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z 21.11.2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 712/13. Wyrokiem tym Sąd wymierzył skazanemu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat. Wyrok ten uprawomocnił się 29.11.2013 r., a zatem zarządzenie wykonania tej kary, stosownie do treści art. 75§4 kk, mogło nastąpić do 29.05.2018 r. Kara ta nie podlega więc wykonaniu. Sąd zatem nową karę łączną mógł orzec w granicach od 2 lat do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie kary łącznej przy uwzględnieniu zasady absorpcji nie znajduje wobec skazanego uzasadnienia. Powodowałoby, iż większa część sumy kar, tj. 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności zostałyby skonsumowane. Zresztą przyjmowanie skrajnych zasad wymiaru kary łącznej powinno stanowić wyjątek gdyż mogłoby rzutować albo na rażącą łagodność albo rażącą surowość tak orzeczonych kar łącznych. Dlatego dominującą powinna być zasada asperacji, która najpełniej pozwala ukształtować najbardziej właściwą karę łączną, tj. karę sprawiedliwą, a więc uwzględniającą wszystkie dyrektywy sądowego wymiaru kary. Taką karą wobec skazanego będzie kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta zresztą znacznie bardziej dąży do zasady absorpcji niż kumulacji. Skonsumowała bowiem skazanemu aż 2 lata pozbawienia wolności.

Waldemar Cytrowski